

Imák.*

Bűnbánati ima.

Hozzád, irgalom Atyja,
Te hozzád kiáltok;
Enyhületet szívemre
Én csak tőled várok.
Bár rettegek egedre
Felnézni én, szegény,
Összeéget nap-szemed,
Érzem, oh érzem én.
Bűneim sokasága
A földhöz köt, szegez . . .
Légy irgalommal hozzám,
Szent Atyám, kegyelmezz!

Eged tiszta, tündöklök
És áldást harmatoz,
Napod ragyog, melegít,
Teremt, életet oszt.
Fényt, ha nem hint útamba,
Beborúl felettem,
És vész-vihar ostromol.
Én méltán érdemlem:
Mert áthágtam törvényed
És nem voltam igaz . . .
Légy kegyelemmel hozzám,
Szent Atyám, irgalmazz!

Virágkelyhek áldoznak
Illatukkal néked,
Asztalt terít a mező
Gazdagnak, szegénynek.
Én a boldog napokban
Feledém nevedet;
Nem tekintém testvérnek,
Gyűlöltem — az embert.
Szívem elhajolt tőled,
Nem volt engedelmes . . .
Légy irgalommal hozzám,
Szent Atyám, kegyelmezz!

Nem számlálom vétkeim
Egyenként elődbe;
Sok és száma nincs annak,
Ugy, hogy szemem könnye —
Mely aláfoly orczámon
— És mossa, áztatja,

* Mutatvány szerzőnek sajtó alatt levő munkájából.

Vétkem nagy tengerének
Csak kicsiny patakja.
Kiáltó vád künn és benn,
Nekem sehol vigasz . . .
Légy kegyelemmel hozzám,
Szent Atyám, irgalmazz!

A mélységből kiáltok
Te hozzád, szent Atyám!
Tekints le a magasból,
A porba, én reám.
Ha sujtaszsz, büntetésed
Súlyát én hordozom,
Panasz, mert megérdemlem,
Nem kél az ajkamon.
Oh halld meg hát kérő szóm,
A bűnös esedez . . .
Atyám, én jó Istenem
Irgalmazz . . . kegyelmezz!

F o h á s z.

Gondviselő Atyám,
Egyetlen Istenem!
Ajkam tégedet áld,
Tőled van mindenem.
Te teremtél engem,
Sorsom te vezérléd,
A te lelked táplál,
A te lelked éltet.
Gondviselő Atyám
Tiéd az én hálám!

Te lehelted belém
Lelkednek szikráját.
Jelölted ki nekem
Életem irányát;
S hogy el ne tévedjek,
Gyujtál szövétneket,
Mely a sötétben is
Biztos úton vezet.
Gondviselő Atyám,
Tiéd az én hálám!

Hitem igazságát
Te irtad lelkembe,
Mely fényt, ragyogást hint
Utamra, előmbe.
Hozzád vezet engem,
Erőt venni tőled:
A ki benned bizik,
Soha el nem csügged.
Gondviselő Atyám,
Tiéd az én hálám!

E hitben kereslek,
Téged, örök jóság!
Gyermek-szívvel kérlek:
Fordítsd felém orezád!
Ha te velem lésszeszsz,
Ki sem árthat nekem;
Ha te áldaszsz engem,
Megáldva életem.
Gondviselő Atyám,
Tíéd az én hálám!

Vezess szent karoddal,
Oh vezess előre!
Segélj jóra, szépre,
Igazra, üdvösre.
Szent hitemben nevelj,
Jó gyermekeddé tégy,
Viharban és vészben
Jó Atyám csak te védj!
Oh hallgasd meg imám,
Gondviselő Atyám! Ámen.

DEMETER DÉNES.

Bogáti zsoldárai az árulók és üldözök ellen.*

(Első közlemény.)

A Dávid Ferencz halálát követő évtized története máig sincs megírva. Alább egy-két vonást sorolunk fel, melyek Bogáti zsoldárainak megértésére szükségesek.

Dávid Ferencz elítéltetése erős visszahatást támasztott az egyházban. Csakhamar akadtak, kik legfőbb feladatuknak tarták az elítélt tanokat tisztázni s megmenteni a nagy vallásalapító mocsoktalan emlékét, hogy a végpusztulásul szánt dévai várhegy inkább Erdély Golgothája legyen.

Dávid Ferencz fia, János (és nem Ferencz, mint őt eddig tévesen nevezték) volt az első, ki e nemes czél érdekében önfeláldozón föllépett. Atyjának Judássa, ki Erdélyből a fejedelem és a lengyel király ajándékaival megrakodva Bázalbe visszatért, jelentékeny pénzüsszeggel segítette őt tanulásában, hálás viszonzásul, mint maga mondja, az atya házánál Kolozsvárt oly sokat élvezett vendégszeretetért. A szükségbe jutott ifjú elfogadta a szép szín alatt nyujtott segílyt s úgy látszik, Socini pénzt használta fel arra, hogy tanulmányait félbeszakítva, avagy befejezve, sietve visszatérjen hazájába.

Vajjon fölkereste hazatérő útjában atyjának legnemesebb lelkű barátját, Palaeolog Jakobot, ki Erdélyből száműzetése óta a lengyel határokon élt, az nem bizonyos. Csak annyit tudhatunk biztosan, hogy 1580-ban Dávid János már itthon volt Kolozsvárt, mint ezt sajátkezű bejegyzése sógorának, Trauznernek, egyik fenmaradt könyvében bizonyítja.

Trauzner valószínűleg kiszabadult már ekkor fehérvári fogságából, melybe „innovator“ gyanánt apósa elítélése alkalmával vetették. Buzgó hive maradt Dávid Ferencz tanainak sok ideig ennek halála

* Több évi odaadó tanulmánynak nagyérdekű eredménye az itt közlöttek, melyekkel író történelmünknek egy eddig kevésbé ismert szakát világítja meg. Szerk.